

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/65/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5722202916
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5722202916.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v spore žalobcu: M. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. L. XXXX/X, XXX XX H. V., zastúpený: Mgr. Milan Migo, advokát so sídlom E. L. XXXX, XXX XX H. V., proti žalovanému: Dražby a aukcie, s. r. o., so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, IČO: 36 751 642, zastúpený: Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, o zaplatenie 14.825,32 Eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 5C/55/2022-121 zo dňa 25.05.2023 v spojení s opravným uznesením č. k. 5C/55/2022-135 zo dňa 12.06.2023, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2 604,90 Eur do troch dní od právoplatnosti a vo výroku III. o nároku na náhradu trov konania, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Martin č. k. 5C/55/2022-135 zo dňa 12.06.2023, potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Martin (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.604,90 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol (výrok II.) Tretím výrokom rozhodol o nároku na náhradu trov konania tak, že žalovaný má voči žalobcovi právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 65,58 %.

2. Východiskovo súd prvej inštancie vychádzal zo skutočnosti, že dňa 14.06.2013 sa konala dražba, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese H. V., obci A., k. ú. A., vedené Okresným úradom Dolný Kubín, katastrálny odbor, na LV č. XXX, a to stavba - rodinný dom súp. č. XXX, na parc. č. 1370/3, pozemok parc. C-KN č. 1370/3 o výmere 487 m², zastavané plochy a nádvoría, ktoré vydražil žalobca za dražobnú sumu 33.500 Eur, ktorá bola uhradená vo výške 14.250 Eur priamo žalobcom a vo výške 14.250 Eur treťou osobou R. N.. Zo skutočností tvrdených žalobcom mal súd prvej inštancie za preukázané, že suma 14.250 Eur uhradená R. N. bola žalobcovi poskytnutá ako pôžička. Na základe zápisnice o odovzdaní predmetu dražby považoval súd prvej inštancie taktiež za preukázané, že dňa 03.07.2013 došlo k odovzdaniu predmetu dražby vydražiteľovi, t. j. žalobcovi, a od tohto dňa mal predmet dražby v dispozícii. Následne však na základe konania o určenie neplatnosti predmetnej dražby vedeného na Okresnom súde Dolný Kubín došlo k určeniu predmetnej dražby za

neplatnú (rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/164/2019 - 596 zo dňa 21.08.2020). V dôsledku vyhlásenia neplatnosti dražby žalovaný vrátil žalobcovi sumu 33.500 Eur v troch platbách, a to dňa 02.08.2021 vo výške 3.550 Eur, dňa 16.09.2021 vo výške 28.950 Eur a dňa 10.11.2021 vo výške 1.000 Eur, ktorá skutočnosť v konaní nebola spornou. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplataenia vyčísleného nároku na náhradu škody, ktorý spočíval v úrokoch z omeškania zo sumy 33.500 Eur od 14.06.2013 až do dňa vrátenia uvedenej sumy v celkovej výške 13.986,61 Eur a trov právneho zastúpenia v konaní vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín sp. zn. 7C/138/2013 a Krajskom súde v Žiline sp. zn. 11Co/164/2019 vo výške 838,71 Eur. Súd prvej inštancie za aplikácie § 33 ods. 3 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách (ďalej len „zákon o dobrovoľných dražbách“), konštatoval, že z rozsudku Krajského súdu v Žiline, konkrétne bodu 74. odôvodnenia, mal za preukázané, že zo strany dražobníka, t. j. žalovaného došlo k porušeniu ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách, ktoré mali vplyv na práva žalobcu a odôvodňovali vyhlásenie dražby za neplatnú. Keďže rozsudkom Krajského súdu v Žiline bola predmetná dražba vyhlásená za neplatnú, žalovaný bol potom podľa § 32 ods. 3 zákona o dobrovoľných dražbách povinný bezodkladne tento výťažok dražby vrátiť vydražiteľovi. Uvedená povinnosť je zameraná na uľahčenie práva vydražiteľa získať naspäť všetky plnenia, ktoré sa odpadnutím titulu vydraženia stali bezdôvodným obohatením na strane jeho príjemcov. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu, že sa nikdy nestal vlastníkom nehnuteľností, a že ako vydražiteľ nezískal za zaplatenú sumu 33.500 Eur žiadnu protihodnotu, a že predmetnú nehnuteľnosť neužíval, súd prvej inštancie poukázal na zápisnicu o odovzdaní predmetu dražby, z ktorej mal preukázané, že dňa 03.07.2013 došlo k odovzdaniu predmetu dražby žalobcovi, ako protihodnotu za ním poskytnuté plnenie, ktorý mal v dispozícii až do právoplatného rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, ktorým určil neplatnosť dražby. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/98/2016 zo dňa 15.11.2016, na ktoré poukazoval žalovaný v priebehu konania, a ktorý aj napriek tomu, že upravuje odlišnú situáciu týkajúcu sa vyhlásenia neplatnosti dražby, možno podľa názoru súdu prvej inštancie aplikovať aj na tento konkrétny prípad, pokiaľ ide o stanovenie okamihu, kedy došlo k vzniku skutočnej majetkovej ujmy, v majetkovej sfére žalobcu. Nakoľko žalobca mal v dispozícii predmet dražby, k úbytku z jeho majetku došlo najskôr až okamihom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o určení neplatnosti dražby, a teda až týmto okamihom došlo v jeho majetkovej sfére k vzniku skutočnej majetkovej ujmy, vyjadriteľnej v peniazoch. Žalobca uhradením sumy 33.500 Eur už týmito finančnými prostriedkami nedisponoval, avšak bolo to vyvážené získaným protiplnením vo forme vydražených nehnuteľností, preto sa nestotožnil s názorom žalobcu, že od úhrady sumy 33.500 Eur nezískal ako vydražiteľ žiadne protiplnenie. Ku vzniku škody, teda skutočnej majetkovej ujmy došlo teda až v okamihu, keď žalobca stratil vlastníctvo k predmetu dražby, a to až právoplatnosťou rozhodnutia o neplatnosti dražby, kedy došlo k reálnemu zmenšeniu jeho majetku o nehnuteľnosti, za ktoré zaplatil cenu v dražbe. Rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/164/2019 - 596 zo dňa 21.08.2020 nadobudol právoplatnosť dňa 24.08.2020, preto súd prvej inštancie žalobcovi priznal nárok na zaplataenie sumy vo výške 1.574,04 Eur, ktorý predstavuje zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 33.500 Eur od 25.08.2020, t. j. odo dňa nasledujúceho po dni právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/164/2019 - 596 zo dňa 21.08.2020, do 02.08.2021, nakoľko dňa 02.08.2021 žalovaný uhradil žalobcovi sumu 3.550 Eur. Taktiež mu priznal nárok na zaplataenie sumy vo výške 184,62 Eur, ktorá predstavuje zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 29.950 Eur od 03.08.2021 do 16.09.2021, nakoľko dňa 16.09.2021 žalovaný uhradil žalobcovi sumu 28.950 Eur, a sumy vo výške 7,53 Eur, ktorá predstavuje zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.000 Eur od 17.09.2021 do 10.11.2021, nakoľko dňa 10.11.2021 žalovaný uhradil žalobcovi sumu 1.000 Eur. Zároveň žalobcovi okresný súd priznal sumu vo výške 838,71 Eur predstavujúcu trovy právneho zastúpenia v konaní vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 7C/138/2013 a v konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 11Co/164/2019, kde bol v postavení žalovaného v rade 2/. Vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že pri výpočte nároku na náhradu trov konania vychádzal z pomeru úspechu a neúspechu strán vo veci aj s prihliadnutím na čiastočné späťvzatie žalobcu, pokiaľ ide o sumu 308,01 Eur. Žalobca sa podanou žalobou voči žalovanému pôvodne domáhal zaplataenia sumy vo výške 15.133,33 Eur, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 100 %. Úspech žalobcu predstavuje tá časť, v ktorej súd žalobe žalobcu vyhovel, t. j. v časti zaplataenia sumy vo výške 2.604,90 Eur, čo je v percentuálnom vyjadrení 17,21 %. Úspech žalovaného predstavuje tá časť žalobného návrhu, v ktorom žalobca zobral žalobu späť, t. j. vo výške 308,01 Eur, a v ktorej súd žalobu žalobcu zamietol, t. j. v časti, v ktorej sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplataenia sumy vo výške 12.528,43 Eur, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje po zaokrúhlení 82,79 %. Úspešnejší bol tak v tomto prípade žalovaný. Čistý úspech žalovaného tak predstavuje 65,58 % (82,79 % - 17,21 %).

3. Opravným uznesením sp. zn. 5C/55/2022-135 zo dňa 12.06.2023 súd prvej inštancie opravil zrejmu nesprávnosť spočívajúcu v nesprávnom číslovaní výrokov II. a III. v zápisnici o pojednávaní a v písomnom vyhotovení rozsudku.

4. Proti výroku I. v rozsahu sumy 736,92 Eur a nadväzného výroku o trovách konania predmetného rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný. Domáhal sa zmeny napadnutého rozsudku tak, že žalovanému bude určená povinnosť zaplatiť sumu 1.867,98 Eur a nadväzne mu bude priznaný voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 74,82 %. Konaniu pred súdom prvej inštancie vytýkal vady zakladajúce odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP. Uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že vydražená suma, resp. jej doplatok vo výške 28.500 Eur bol zaplatený žalobcom vo výške 14.250 Eur a zvyšných 14.250 Eur zaplatila tretia osoba R. N.. Súd prvej inštancie pri výpočte základu pre úrok potom zahrnul aj sumu zaplatenú treťou osobou, pričom akceptoval tvrdenie žalobcu o tom, že ide o pôžičku, čo ale tento nijako nepreukázal. V tomto rozsahu žalobca nepreukázal ani existenciu škody, čo je prvým predpokladom uplatnenia náhrady škody. Podľa názoru žalovaného súd prvej inštancie nemal do základu pre výpočet úroku započítať sumu zaplatenú treťou osobou, a tak základom mala byť suma 19.250 Eur (33.500 Eur - 14.250 Eur). Potom 5 % p. a. úrok zo sumy 19.250 Eur za dobu od 25.08.2020 do 02.08.2021 by bol 934,64 Eur. Po zaplatení sumy 3.550 Eur dňa 02.08.2021 by bol základ pre výpočet úroku 5 % p.a. 15.700 Eur (19.250 Eur - 3.550 Eur) a ten bol za dobu od 03.08.2021 do 16.09.2021 vyčíslený na 94,63 Eur. Po 16.09.2021 bola suma 19.250 Eur zaplatená. Celkom teda by úrok predstavoval sumu 934,64 Eur + 94,63 Eur, čo je spolu 1.029,27 Eur. Náklady právneho zastúpenia v konaní pred Okresným súdom Dolný Kubín sp. zn. 7C/138/2013 boli 838,71 Eur, čo je spolu 1.867,98 Eur, ktoré by prináležali žalobcovi. Rozdiel v neprospech žalovaného je potom 736,92 Eur.

5. Žalobca sa k podanému odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379, § 380 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) postupom podľa § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2 604,90 Eur do troch dní od právoplatnosti a vo výroku III. o nároku na náhradu trov konania potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

7. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočností rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie dôsledne uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal výsledky vykonaného dokazovania, riadne citoval právne predpisy, ktoré na prejednávany prípad aplikoval a z nich vyvodil svoje právne závery, ktoré riadne vysvetlil, pričom dostatočne a presvedčivo objasnil, z akých úvah vychádzal. Jeho rozhodnutie tak nemožno považovať za také, ktoré by bolo v rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Pri výklade aplikácie právnych predpisov sa súd prvej inštancie neodchýlil od znenia príslušných ustanovení, nepoprel ich účel ani podstatu, a preto jeho rozhodnutie odvolací súd považoval za ústavné konformné. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

8. Primárne odvolací súd zdôrazňuje, že žalovaný ani v rámci podaného odvolania nespochybňuje nosný záver súdu prvej inštancie o tom, že žalovaný v pozícii dražobníka je nositeľom zodpovednosti za škodu v zmysle § 33 ods. 3 zákona o dobrovoľných dražbách. Rovnako nespochybňuje ani svoju povinnosť v zmysle § 32 ods. 3 zákona o dobrovoľných dražbách, vrátiť bezodkladne po určení neplatnosti dražby výťažok dražby vydražiteľovi. Spornou v tomto ohľade zostala len otázka výšky úrokov z omeškania, kedy žalovaný tvrdí, že finančné prostriedky poskytnuté žalobcovi treťou osobou na plnenie za predmet dražby v sume 14.250 Eur, nemožno postihnúť sankciou úrokov z omeškania.

9. Z predloženého súdneho spisu považuje odvolací súd za preukázané, že rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/164/2019-596 zo dňa 21.08.2020 bola dražba uskutočnená dňa 14.06.2013 o 10:00 hod. v priestoroch dražobníka - spoločnosti Dražby a aukcie, s.r.o. osvedčená Notárskou zápisnicou č. N 822/2013, NZ 20027/2013, NCRIs 20448/2013 zo dňa 14.06.2013, predmetom ktorej

boli nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese H. V., obci A., k. ú. A., vedené Okresným úradom Dolný Kubín, katastrálny odbor na LV č. XXX, a to stavba - rodinný dom súp. č. XXX, na parc. č. 1370/3, pozemok parc. C-KN č. 1370/3 o výmere 487 m², zastavané plochy a nádvoría, vyhlásená za neplatnú. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 24.08.2020. V zmysle uvedeného vznikla dražobníkovi povinnosť bezodkladne vrátiť výťažok dražby vydražiteľovi (žalobcovi). Žalovaný žalobcovi tento výťažok vrátil v troch splátkach, a to dňa 02.08.2021 sumu 3.550 Eur, dňa 16.09.2021 sumu 28.950 Eur a dňa 10.11.2021 sumu 1.000 Eur, t. j. v celkovej čiastke až po viac ako štrnástich mesiacoch odo dňa vyhlásenia dražby za neplatnú.

10. V tejto súvislosti považuje odvolací súd za potrebné podotknúť, že samotný pojem bezodkladne nie je právom definovaný. Tento pojem bezodkladne/bez zbytočného odkladu sa v praxi súdov Slovenskej republiky vykladá ako spravidla pár dní (do 7 - 8 dní), nie dvanásť až štrnásť mesiacov. Vzhľadom na podstatné omeškanie žalovaného s plnením (vrátením výťažku dražby) vzniklo žalobcovi právo žiadať popri plnení aj úroky z omeškania. Žalovanému v tomto smere nič nebránilo (resp. takéto skutočnosti žalovaný netvrdil) vrátiť žalobcovi výťažok dražby riadne a včas, t. j. v priebehu mesiaca august 2020.

11. Navyiac povinnosť dražobníka v zmysle § 32 ods. 3 zákona o dobrovoľných dražbách vrátiť výťažok dražby, je naviazaná na osobu vydražiteľa. Z predloženého súdneho spisu vyplýva, že vydražiteľom bol výlučne žalobca a vlastnícke právo k draženým nehnuteľnostiam taktiež nadobudol žalobca (a nie i tretia osoba R. N.). Vzhľadom na uvedené nie je potom relevantná odvolacia argumentácia žalovaného v tom zmysle, že žalobcovi nepatria úroky z omeškania zo sumy 14.250 Eur, ktorú sumu na účet žalovaného zaslala tretia osoba R. N. (č. I. 117 spisu). Zhrnúc už uvedené, žalovaný bol povinný vrátiť výťažok dražby vydražiteľovi bezodkladne, dostal sa s predmetným plnením do omeškania, z ktorého dôvodu ho súd prvej inštancie zaviazal na zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 33.000 Eur, ktorá suma predstavovala výťažok dražby. V tomto smere je irelevantné akým právnym titulom nadobudol žalobca finančné prostriedky v sume 14.250 Eur od R. N., nakoľko je nepochybné, že tieto nadobudol, keď ich vynaložil na predmetnú dražbu nehnuteľností.

12. Ďalšie argumenty žalovaného v odvolacom konaní odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vyporiadať. I podľa konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku či pripomienku nastolenú stranou, je potrebné, aby bolo reagované len na podstatné a relevantné argumenty strán konania (porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 200/09 a pod.). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu zaoberajúcu sa ďalšími irelevantnými okolnosťami prejednávanej veci, už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

13. Krajský súd zároveň potvrdil aj výrok súdu prvej inštancie o trovách konania, ktorý vykazuje vecnú správnosť, nebol napadnutý odvolacími námietkami, ktoré by produkovali relevantnú odvolaciu argumentáciu vo vzťahu k nároku na náhradu konania.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na náhradu trov odvolacieho konania priznal žalobcovi v plnom rozsahu, keďže bol v odvolacom konaní proti žalovanému plne úspešný.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)